

Иж нека да обжрнемъ Въпроса и тжй: може ли нѣкой да вжспитава друго, кой-то самъ не е видяль по-добро нѣщо отъ себе си, не са е училъ никога? А камо ли пжкъ да научи сина си какъ правилно да орѣ, кога никога самъ не е чуваль това.

Въ предишно време, въ тжй наречени-тѣ добри стари времена, разбира са, че е било схвсемъ друго. Тогава никои не са е грижилъ да разбере, на каква земя по-добра сейдба става, дѣ има чистъ вжздухъ и какво влияние иматъ вжздухъ-тѣ и вода-та вржхъ растения-та и пр. Человѣкъ-тѣ са мислилъ тогива, като безсиленъ, т. е. не е било вжзможно да узнае що става въ естество-то, за това глѣдаше и на зли-тѣ и на добри-тѣ години, като на Божие наказание. Той тжй си мисляше, защо-то толкозъ му скроилъ умъ-тѣ, инакъ не бѣше вжзможно и да мисли.

Но сега слава Богу, ние познахме по-отблизю причини-тѣ на добро-то и зло-то, знаемъ дѣ какво трѣбва да сеемъ дѣ каква земя трѣбва; какъ могатъ наши-тѣ домашни животни по-добрѣ да са отхранватъ, сега трѣбва да разберемъ, какво е нужно и на насъ сами-тѣ. Не е вече време да са равнимъ съ оногова, кой-то знае отъ насъ повече. Съ това име отхвжряме божия-та благодать, съ коя-то Всевишний ни е надарилъ. И това струватъ всички онѣзи родители, кои-то не промисляватъ за добро-то отхранвание на чада-та си, тѣ прѣкарватъ най-драгоцѣнно-то време на дете-то си да имъ пази говеда-та. Можемъ ли ние да мислимъ, че ще оставимъ на чада-та си нѣкои голѣми богатства, кои-то сж само за единъ мигъ, отъ колко-то да ги вжспитае както Господъ далъ. Колко често ние виждами нѣкои бащи и майки да отдѣлятъ и послѣдня-та ханка отъ уста-та си, само да направятъ економия, за да би дѣца-та наслѣдили подиръ смжртъ-та имъ що-годѣ нѣщо; тѣ мислятъ че съ това сж свжршили нѣщо благословно и прѣди умиране-то си, казватъ твжрдѣ спокойно: деца-та си нарѣдихме, иматъ бари подиръ смжртъ-та ни съ какво да са хранятъ, тѣ нѣма никога да усѣтятъ нужда. Но туку що са калабикналъ стария, млади-тѣ подиръ него като помнятъ думи-тѣ на баща си, мислятъ са за много богати и всичко вжзможно; не са изминало много време, ето ги че оголѣли—нѣматъ нито риза на гжрбъ-тѣ си: всичко що-то бѣше оставилъ баща имъ, прахосали насамъ нататакъ по несмислени работи. И тжй чада-та, за кои-то родители-тѣ са грижиха приживѣ да имъ дотжкмятъ всичко що-то имъ е нужно, сега ги глѣдаме голи, безъ хлѣбъ и безъ покривка. Ако